

РЕШЕНИЕ

№ 194

гр. В., 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОС – В., I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А.М.П.

Членове: В.Й.М.
Н.Д.Н.

като разгледа докладваното от А.М.П. Въззивно гражданско дело № 20221300500297 по описа за 2022 година

Производството е по реда на 435,ал.2,т.6 във вр с чл.637 ал.6 т.3 ТЗ.

Образувано по жалба от „ГТ-ВТ“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление :гр.В., ЮПЗ, Административна сграда, ет.1 офис 1 представлявано от Т.И.Й. против Разпореждане от 16.08.2022 г. на държавен съдебен изпълнител при В.ски РС - П.В. по изп. дело № 2120/2019 г., с което е оставено без уважение искането за спиране и прекратяване на изпълнителното дело.

Поддържа в жалбата, че разпореждането на ДСИ е незаконосъобразно поради нарушение на закона и поради необоснованост. Поддържа, че е налице пълна липса на мотиви, тъй като акта на ДСИ не е обсъдил подробните доводи в молба с вх. №3899/07.06.2022 г.

Поддържа, че изпълнителния лист от 24.06.2016 г. е издаден въз основа на заповед № 1090-РЗ за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК от 23.06.2016 г. , издадена по ч.гр.д. № 1387/2016 г. по описа на РС В. е издаден срещу „Ф“ ЕООД / с предишно наименование „Р „, ЕООД , с ЕИК *, представлявано от Х.А.Й., в качеството на длъжник и срещу „Ф\$Г“ ООД /н/ , с ЕИК *, представлявано от Р.Г.М.- синдик , в качеството на солидарен длъжник, да заплатят солидарно на „Т.Б.“АД сумите 511 291 евро-представляваща част от просрочената главница по договор за кредит № 000-236-

001/20.03.2007 г. и ключевни Анекси по същия договор 6 броя.

Твърди, че още към момента на издаване на заповедта за изпълнение на парично задължение солидарния длъжник е дружество , обявено в несъстоятелност, видно и от посочването в изп. Лист, както и факта , че се представлява от синдик.

Излага се, че същото вземане по Договор за банков кредит № 000-236-001 /20.03.2007 г. и анексите към него е прието в производството по несъстоятелността на „Ф-Г“ ООД и е включено в Списъка на приетите вземания на кредиторите по чл.685,ал.1 от ТЗ под № 14, който списък е изготвен на 11.12.2014 г. и е публикуван в ТРРЮЛНЦ.

Длъжникът „Ф“ ЕООД също било дружество в несъстоятелност, което било видно от първоначалната молба за образуване на индивидуалното изпълнително производство. Вземането по посочения по-горе договор за кредит е прието в производството по несъстоятелност на „Ф“ЕООД и е включено в Списъка на приетите вземания на кредиторите по чл.685,ал.1 ТЗ под № 1 . Списъка бил изготвен от синдика на дружеството и приет в ОС под № 1472 от 10.05.2016 г. и е публикуван в ТРРЮЛНЦ.

Поддържа се, че е недопустимо издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК, както и образуване на индивидуално изпълнително производство срещу дружества, обявени в несъстоятелност, за които е налице влязло в сила решение за открито производство по несъстоятелност. При издаването на заповедта била нарушена императивната норма на чл.637,ал.5 от ТЗ, тъй като и ипотечарния длъжник е несъстоятелен.

Излага, че съгласно императивната норма на чл.638 ТЗ се спират изпълнителните производства срещу имуществата включени в масата на несъстоятелността , с откриване на производството по несъстоятелност , а след приемането им от синдика и одобряване от страна на съда на списъците , производството се прекратява. Твърди, че в случая съдебния изпълнител незаконосъобразно е образувал изпълнително производство, предвид обстоятелството, че солидарния длъжник „Ф-Г“ ООД е дружество в несъстоятелност.

Сочи, че длъжникът по изпълнителния лист – „Ф“ЕООД също е дружество в несъстоятелност, като и по отношение на двете дружества вземанията по същия договор за кредит са включени от синдика в списъка с приети вземания.

Поддържа се, че съдебния изпълнител не е обсъдил в обжалваното разпореждане и възраженията им относно Изпълнителен лист от 20.05.2021 г. , издаден въз основа на заповед № 20653 РЗ от 15.04.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК, издадена по ч.гр.д. 723/2021 г. по описа на РС В.. Изпълнителния лист е издаден срещу длъжника „Ф“ЕООД / н./с ЕИК * , за сумата от 349 202,87 евро , ведно със законната лихва ,

считано от подаване на заявлението , както и разноси за задължение по договор за кредит №000-253-001/13.04.2007 г.

Считат, че съдебния изпълнител не е следвало да образува изпълнително производство, а вместо това с Разпореждане от 29.04.2022 г. е присъединено вземането по този изпълнителен лист за събиране по изп.д. №2120/2019 г. по описа на СИ при ВРС, които действия се твърди , че са незаконосъобразни и в противоречие с императивни правни норми- чл.637 и 638 ТЗ.

Излага се още, че същото вземане по същия договор за банков кредит е прието в производството по несъстоятелността на „Ф“ ЕООД и е включено в Списъка на приетите вземания на кредиторите по чл.685, ал.1 ТЗ .

Жалбоподателят счита, че е недопустимо издаване на Заповед за изпълнение по чл.417 ГПК, както и образуване на изпълнително производство , при положение, че длъжникът е в несъстоятелност, тъй като след откриване на производството по несъстоятелност е недопустимо образуване на нови съдебни и арбитражни производство по имуществени , граждански или търговски дела, а образуваните изпълнителни производство срещу имущество, включено в масата на несъстоятелността, се спират. След приемането на тези вземания и включването им в списъка на приетите вземания съдебният изпълнител прекратява съдебното изпълнение според жалбоподателя.

Сочи ,че по силата на разпоредбата на чл. 638, ал. 4, предл. първо ТЗ, изпълнителното дело се **прекратява**, след като вземането е предявено и прието при условията на чл. 693 ТЗ. Законодателното разрешение е всички вземания срещу длъжника да се удовлетворяват единствено в универсалното принудително изпълнение по несъстоятелността, чийто орган е синдикът.

Поради изложеното, моли Съда да отмени Разпореждане от 16.08.2022 г. на държавен съдебен изпълнител при В.ски РС - по изп. дело № 2120/2019 г., с което е оставено без уважение искането за спиране и прекратяване на изпълнителното дело.

Постъпило е възражение от вискателя по изп. дело № 2120/2019 г.,“Т.Б. „АД срещу жалба вх № 864/07.09.2022г. от ипотекарния длъжник „ГТ-ВТ“ЕООД, в която поддържа становище, че жалбата е недопустима, а по същество изцяло неоснователна.

Посочва, че не са засягало имущество от масата на несъстоятелността, а само имущество на трето лице — ипотекарен длъжник. Твърди, че е налице хипотезата на чл. 637, ал. 6, т. 3 от ТЗ, съгласно която е допустимо образуването на производства срещу несъстоятелни длъжници за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица. Случаят е именно такъв — не се търси изпълнение срещу имущество от масата на несъстоятелността на несъстоятелно дружество, а срещу имущество на друго, трето лице —

ГТ ВТ ЕООД. Посочва се, че ИЛ и ЗНИ са влезли в сила. Следователно същите са годно изпълнително основание и ДСИ трябва да ги преведе в изпълнение.

Съгласно чл. 637, ал. 6, т. 3 от ТЗ след откриването на производство по несъстоятелност е недопустимо образуването на нови съдебни или арбитражни производства по имуществени граждански или търговски дела срещу длъжника, освен за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица. Именно такъв е настоящия случай — изпълнение срещу обезпечения от третото лице.

Към настоящия момент ипотекарен длъжник е „ГТ-ВТ“ ЕООД — то е собственик на ипотекирани имоти, като няма пречка спрямо заявените ипотекирани имоти да се проведе принудително изпълнение. Посочва се, че е невярно твърдението, че ипотекарен длъжник е несъстоятелното дружество „Ф-Г“ ЕООД.

Поддържа се във възражението, че обстоятелството, че вземанията по ИЛ са включени в списъците с приети вземания на несъстоятелния длъжник, е ирелевантно. Прерогатив на кредитора е да преценява дали да се удовлетвори в универсалното принудително изпълнение по несъстоятелност на прекия длъжник или в индивидуално принудително изпълнение срещу трето лице ипотекарен гарант за вземанията. Подчертава, че единственото относимо обстоятелство е, че понастоящем имотите по ИД не са част от масата на несъстоятелността на никое несъстоятелно дружество. По тези съображения, моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

Постъпили са мотиви от държавен съдебен изпълнител при В.ски РС - П.В. Относно: жалба, вх. № 864/ 07.09.2022г. от „ГТ-ВТ“ ЕООД, ЕИК *- ипотекарен длъжник срещу разпореждане на ДСИ от 16.08.2022г. по изп. дело №2120/2019 г.

Поддържа становище, че подадената жалба е неоснователна, тъй като всички вземания на банката, предмет на изпълнението са обезпечени с имоти собственост на трето лице „ГТ-ВТ“ ЕООД, ЕИК *, върху които е учредена договорна ипотека в полза на банката взыскател и производството по изпълнителното дело попада в хипотезата на чл.637,ал.6,т.3 ТЗ.

В.ският ОС, като взе предвид постъпилата жалба, становището на взыскателя „Т.Б.“ АД С ЕИК *, както и мотивите на ДСИ, намира жалбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения:

Изпълнителното производство по делото е образувано по молба на взыскателя „Т.Б.“ АД С ЕИК * въз основа изпълнителен лист, издаден на 24.06.2016г. и Заповед за незабавно изпълнение по ЧГД № 1387/ 2016г. по описа на РС-В. за събиране на парично вземане. Първоначално изпълнителното дело е било образувано срещу длъжника „Ф“ ЕООД —в несъстоятелност, с ЕИК *. Впоследствие по молба на взыскателя (л. 932) с разпореждане на ДСИ (л. 974) е присъединено за събиране по вземането на „Т.Б.“ АД ЕИК *, произтичащо от

изпълнителен лист срещу „Ф“ ЕООД, ЕИК * - в несъстоятелност от 20.05.2021г. и Заповед за изпълнение № 20653-РЗ/ 15.04.2021 г. по ЧГД № 273/ 2021 г. по описа на РС-В..

С разпореждане на ДСИ от 11.05.2022г.(л. 985) е присъединено за събиране по изпълнителното дело вземането на „Т.Б.“ АД ЕИК * по изпълнително дело № 20221320402083 по описа на СИС при ВдРС, произтичащо от изпълнителен лист, издаден на 02.11.2020г. срещу „Ф-Г“ ООД, ЕИК * - в несъстоятелност въз основа на Заповед за изпълнение № 201566/ 02.11.2020г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по ЧГД № 1975/ 2020г. по описа на РС- В..

Всички тези вземания на банката са обезпечени с имоти, собственост на трето лице - „ГТ-ВТ“ ЕООД, ЕИК *, върху които е учредена договорна ипотека в полза на банката взыскател.

Впоследствие по молба на взыскателя изпълнителното производство е насочено върху имущество, собственост на трето лице - ГТ-ВТ“ ЕООД, ЕИК *, което имущество е дадено за обезпечение на вземането му и и учредена ипотека в негова полза.

Предвид горното Изпълнителното производство по изпълнително дело № 20191320402120 по описа на СИС при ВдРС е образувано на осн. 637, ал. 6, т. 3 от ТЗ. Посочената разпоредба забранява след откриването на производство по несъстоятелност да се образуват нови съдебни или арбитражни производства по имуществени граждански или търговски дела срещу длъжника, освен обаче за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица. В настоящия случай принудителното изпълнение не е насочено върху имущество на дружеството длъжник „Ф“ ЕООД ЕИК * - в несъстоятелност, а върху имущество, върху което е учредена ипотека в полза на взыскателя „Т.Б.“ АД от трето лице - „ГТ-ВТ“ ЕИК * и което имущество е извън масата на несъстоятелността. Предвид горното не е налице основание за спиране и прекратяване на изпълнителното производство.

Неоснователно е поддържаното в жалбата, че ДСИ не е взел предвид обстоятелството, че изпълнителния лист и заповедта за изпълнение са издадени срещу дружества, по отношение на които има открито производство по несъстоятелност. ДСИ не е компетентен да се произнася относно правилността и законосъобразността по издаването на изпълнителен лист и заповедта за изпълнение по чл. 417 ГПК за паричното вземане. Производството по оспорване на заповедта за изпълнение е съдебно производство след подаване на възражение. В този смисъл не е в правомощията на ДСИ да взима предвид доводите на жалбоподателя относно издаването на подлежащия на принудително изпълнение акт.

Настоящият състав намира жалбата за допустима, тъй като е безспорно, че на страните следва да бъде осигурена равна възможност да упражняват предоставените им права, а в случая жалбоподателят се явява ипотекарен длъжник по делото, а длъжникът разполага с правото да иска прекратяване на изпълнителното производство и да обжалва отказа за прекратяване, когато счита, че този отказ накърнява негови права. Ето защо жалбата е допустима.

Жалбата обаче се явява неоснователна, поради следните съображения:

На първо място следва да се посочи, че лицето, което е ипотекирало за обезпечение на чужд дълг свой имот (т. нар. ипотекарен длъжник), има същите права като длъжника по изпълнителното производство, когато изпълнението бъде насочено срещу ипотекираното имущество. Това положение следва от предвидената в закона възможност ипотекарният

длъжник да може да получи пълна защита, включително да може да упражни защитните права, които има главният длъжник (чл. 151 ЗЗД), когато изпълнението е насочено върху неговото имущество, ипотекирано за чуждо задължение, поради което в този случай има качеството на длъжник в изпълнителното производство (така т. 2 от ТР № 4/2017 г. на ОСГТК на ВКС). Лицето, дало обезпечение за чуждо задължение, се ползва със защитата на закона, а такава се дава на страна в изпълнителния процес, в който единственият обект, към който се насочва принудителното изпълнение, може да бъде само неговата вещ. Изпълнението в случая е насочено към ипотекирания от жалбоподателя имот, поради което настоящата жалба е допустима като подадена в срок и от легитимирана страна - ипотекарен длъжник по изпълнението при условията на чл. 429, ал. 3 ГПК и е насочена против подлежащ на обжалване акт на ДСИ.

Съгласно т. 2 от ТР от 13.03.2019 г. по т. д. № 4/2017 г. на ВКС, този, който е дал своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг в хипотезата, при която изпълнението е насочено върху това имущество, има процесуалното качество на длъжник в изпълнителното производство. В материалното отношение с кредитора този, който е дал своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг, не е длъжник, но в изпълнителния процес той трябва да е страна, защото търпи принудата. Той разполага с всички средства за защита, които законът признава на длъжника, за да се защити от процесуално незаконосъобразното принудително изпълнение. Той не може да бъде лишен от тях, независимо, че по изпълнителното дело други способности може да се осъществяват срещу главния длъжник. Изпълнителният лист има сила не само срещу главния длъжник, но и за лицата, които са дали обезпечения за неговия дълг - чл. 429, ал. 3 ГПК, дори процесът да не е воден срещу тях, нито заповедта за изпълнение да е издадена и срещу тях.

В случая има проведено заповедно производство и издаден изпълнителен лист срещу длъжника в несъстоятелност, като този изпълнителен лист има изпълнителна сила и по отношение на ипотекарния длъжник, дал своя вещ или имот в обезпечение на дълга. Заповедта за изпълнение и изпълнителният лист са влезли в законна сила срещу несъстоятелния длъжник, поради което няма пречка изпълнението да продължи чрез насочване на принудителното изпълнение по отношение на ипотекирания имот, предоставен от ипотекарния длъжник. Вискателят сам избира кога и срещу кое имущество, принадлежащо на длъжника или предоставено в обезпечение от трето лице, от което може да се удовлетвори, да насочи изпълнението. Възможността вискателят да се удовлетвори от ипотекираното от трето лице имущество съществува, докато съществува и не е погасено по давност вземането, съответно съществува и ипотечното право, а вискателят сам избира кога да реализира тази възможност. Поради изложеното, въззивният съд приема, че жалбоподателят е обвързан от субективните предели на изпълнителния лист, издаден срещу

длъжника и образуването на изпълнителното производство е законосъобразно. Образуването на изпълнително дело въз основа на горесцитирания изпълнителен титул е законосъобразно, тъй като изпълнението по делото е насочено срещу имущество на ГТ-ВТ ЕООД - ипотекарен длъжник, което е различно от обявеното в несъстоятелност дружество, а имуществото, върху който е насочено изпълнението не е включено в масата по несъстоятелността. Съгласно чл. 638, ал. 4, изр. 1 ТЗ, когато по отношение на длъжника е открито производство по несъстоятелност, а вземането на кредитора е включено в списъка на приетите вземания при условията на чл. 693 ТЗ, кредиторът не може да осъществява индивидуално изпълнение срещу същия длъжник, поради което производството спрямо него се прекратява. Това положение обаче не се отнася до ипотекарния длъжник и предоставените за обезпечение от него имоти, тъй като те не са включени в масата на несъстоятелността на главния длъжник съгласно чл. 614 ТЗ. При това положение спрямо ипотекарния длъжник е допустимо извършването на изпълнителни действия въз основа на издадения срещу главния длъжник изпълнителен лист, дори да са налице предпоставките на чл. 638, ал. 4, изр. 1 ТЗ за прекратяване на индивидуалното изпълнително производство спрямо последния. В случая разпоредбата на чл. 638, ал. 1 ТЗ е неприложима, тъй като с откриването на производство по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността. Имуществото, срещу което се извършват изпълнителни действия по конкретното изпълнително дело, не попада в масата на несъстоятелността, тъй като то не е собственост на несъстоятелния длъжник „Ф-Г „ООД, а на третото лице- „ГТ-ВТ „ЕООД, дало своя вещ в ипотека за обезпечение на дълга.

С определение № 84/30.01.2015 г. по ч. т. д. № 626/2014 г., постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК, състав на ВКС, I т. о., се е произнесъл, че изключението на чл. 637, ал. 6, т. 3 ТЗ, допускащо след откриване на производство по несъстоятелност да се завеждат нови съдебни и арбитражни производства по имуществени граждански и търговски дела срещу длъжника с предмет парично вземане на кредитора към длъжника, извън трудовите спорове по чл. 637, ал. 6, т. 2 ТЗ, с оглед настъпване на последиците по чл. 429, ал. 3 ГПК, е приложимо само ако вземането на кредитора - ищец е обезпечено със залог и/или ипотека на трето лице и обезпечителното правоотношение не е погасено. Въз основа на издадения в полза на кредитора срещу длъжника изпълнителен лист може да се проведе индивидуално принудително изпълнение по ГПК единствено върху заложеното/ ипотекано имущество на третото лице, обезпечаващо в полза на кредитора чуждия дълг, но не и върху имуществото на длъжника като част от масата на несъстоятелността. Разпоредбата на чл. 636, ал. 6, т. 3 ТЗ намира приложение при висящо открито производство по несъстоятелност спрямо длъжника към момента на завеждане на исковете срещу него, както и че целта на въведеното с т. 3 на чл. 637, ал. 6 ТЗ изключение е да се осигури на кредитора индивидуално

принудително изпълнение върху заложеното/ ипотекираното имущество, собственост на трето лице, посредством разпростиране на основание чл. 429, ал. 3 ГПК на субективните предели на изпълнителния лист срещу длъжника. При тези разяснения е допустимо образуване на изпълнително дело срещу ипотекарния длъжник, при наличие на влязъл в сила изпълнителен лист - кредиторът се е снабдил с изпълнителен лист срещу длъжника, принудителното изпълнение е насочено срещу имущество, собственост на трето лице, ипотекарен длъжник, като предметът на индивидуалното принудително изпълнение по това изпълнително дело не е включен в масата на несъстоятелността, върху която се движи паралелно универсално принудително изпълнение. Следователно искането за прекратяване на изпълнителното производство не намира законово основание и отказът на ДСИ е изцяло правилен и законосъобразен.

По изложените съображения следва да се приеме, че искането на жалбоподателя за спиране и прекратяване на изпълнителното производство е неоснователно и жалбата следва да се остави без уважение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ без уважение жалбата на „ГТ-ВТ“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление :гр.В., ЮПЗ, Административна сграда, ет.1 офис 1 представлявано от Т.И.Й. против Разпореждане от 16.08.2022 г. на държавен съдебен изпълнител при В.ски РС - П.В. по изп. дело № 2120/2019 г., с което е оставено без уважение искането за спиране и прекратяване на изпълнителното дело.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____